

Мослимә Якуп кызы Кильдеевага 90 яшь тулды. Ул гомерен туган Большая Поляна авылында үткәрә.

Мослимә Якуп кызы, олы яшенә карамастан, тошенкелеккә бирелә торган кеше түгел; шат күнелле ул, киләчәккә оптимизм белән карый. Бүген күп кенә аналар ялгызлыктан интегә, әмма Мослимә апа түгел – ул ялгыз түгел; ярдәмчел кызлары һәрвакыт анын янында.

- Гомеремнен шулай үткәнәнә бер дә күенмин, - ди Мослимә апа. – Тормыш итү - кырны атлап күчү түгел, диләр халкыбыз. һәрвакыт янымда яхшы кешеләр булды. Шуна да авыр еллардагы күргәннәремне, ярдәмчел кешеләр белән бергә булганга, чыдатып булды. Бер гаилә тосле яшәгән авылдашларым белән бар авырлыкларны жиндек. Бүгенге нинди матур коннәргә кадәр життем. Шундый олы юбилейны күрермен дип тө уйламаган идем, ә күрергә насып булды. Шулай шул, тормышта бер дә тошенкелеккә бирелергә кирәкми; яшәеш күпне ала һәм күпне бирә дә. Биргәнгә риза булып барырга кирәк.

Мослимә Якуп кызынын тормыш юлына күз салыйк. Ул туган авылы колхозына 14 яшьлек яшүсмер буларак эшкә бара. Боек Ватан сугышы башлангач, тылда хезмәтнен ин авыры яшьләр һәм картлар кулына кала. Әтисе Якуп абый сугышка киткәч, Уторовлар гаиләсендә биш балалы Анага донья итәргә туры килә. Шундый шартларда аларны туендырырга, ос-башларын карарга да кирәк бит. Әле житмәсә, олы улларын да фронтка алалар. Әнисенен бер таянычы – Мослимә Якуповна гына кала. Ул әнисенә һәм кечкенә сенелләре, энеләренә дә таяныч була шул елларда. Сугышны беркемгә дә күрергә язмаган булсын. Авырлыклар белән булса да боек Жинү, сугыштан сонгы якты тормыш тозулар әле тарихта калды...

Кырык елдан артык Мослимә Якуп кызы Кильдеева туган Большие Поляны авылы колхозында мал-туар асрый. Кем бу эш белән таныш, ул мал-туар үстерүнен авырлыгын белә. Мослимә апанын тырышлыгы, яшьлеге аркасында барысына да олгерә: эшендә - хормәттә, ойләре, йорт-жирләрендә, бакчаларында да тәртип. Мослимә Якуп кызы Уторованы авылдашы Мобин Исмаил улы Кильдеев күзләп йоргән, ошаткан. Ничек инде шундый унганнарны яратмассын; озакламый алар гаилә корып яши башлыйлар. Матур, эшкә унган әниләренә тин кызлары да үсә Мослимә апанын. Әти-әниләре белемле дә итә аларны, кулларында профессияләре бар: Розасы – шәфкать туташы-медсестра, Сарасы – авыл хужалыгында хезмәттә, Риммасы – балалар бакчасында тәрбияче. Бүген үз тормышлары белән яши алар.

Гаилә башы Мобин Исмаил улы да гомере буге туган авылы колхозында тырышып хезмәт

итә. Авылнын ГЭСында беренче электик булып хезмәт биографиясен башлап жибәрә, аннары пилорамда, тегермәндә эшли. Район нәм авыл халкы тагы аны оста балыкчы дип искә алалар. Исса елгасы шул вакытлар балыкнын торлесенә бай иде. Мобин абый, буш вакытларын, балыкка йоргән; артып киткәнен саткан да. Мослимә апа аерым горурлык белән тормыш иптәше Мобине белән алтмыш ел бергә гомер итве турында сойли. Чынлап та зур дата! Мобин абыйнын бакыйлыкка күчкәненә сигез ел инде. Әмма ялгызлык авырлыгын күрми Мослимә апа; кызлары - күз нурлары, нәрвакыт янәшәсендә. Бу үзе зур бәхет.

Юбилеена килгән кунакларга, Россия Президенты В.В. Путинга Мослимә Якуп кызы Кильдеева изге теләкләре очен рәхмәтле. Нәм ул, ихлас күнелдән, барыбызга аяз күк йозе, тормыш юлыбызда яхшы кешеләр генә очрасын, дигән теләкләр тели.

Н.Хәлил